

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Győri Ítéltábla a Dr. Szüts Ágnes Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szüts Ágnes ügyvéd) által képviselt **felperesnek** a dr. Pardavi László ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2009. február 9. napján meghozott 1.G.40.109/2008/14. számú ítélete ellen a felperes által 15., 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

**í t é l e t e t :**

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 300.000,- (Háromszázezer) Ft másodfokú perköltséget, továbbá az államnak az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága Illeték Főosztálya felhívására 787.200,- (Hétszáznyolcvanhétezer-kettőszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, viselje továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s :**

A felperes keresetében 13.119.976,- Ft és ezen összeg után 2007. november 1. napjától járó jegybanki alapkamat megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Előadta, hogy 2007. június 29-én a peres felek raktározási szerződést kötöttek egymással, melynek alapján az alperes tárolta az alperes élelmiszer termékeit.

2007. januárjában szóban abban is megállapodtak a felek, hogy az alperes különböző európai országokból fuvarozást fog végezni a felperes számára.

A kereseti kérelemben írtak szerint 2007. augusztus első felére a felperes megfizette valamennyi, addig esedékes alperesi számlát, vagyis ebben az időpontban a felperesnek nem állt fenn tartozása az alperes felé. Felperes ezt követően is több külföldi fuvarozásra adott

megbízást az alperesnek. 2007. szeptember 14. napján a felperesnek 6,4 tonna súlyú, nettó 4.416.745 Ft értékű árukészlete volt raktározva az alperesnél. Ebből 796 kg. súlyú, összesen 1.511.604 Ft értékű árumennyiség szavatossági ideje 2007. októberében lejárt. Az alperes 2007. szeptember 14. napjától minden előzetes értesítés nélkül visszatartotta a felperes teljes árukészletét, azt még részletekben sem volt hajlandó az általa üzemeltetett raktárból kiadni. Álláspontja szerint az alperes ezzel szerződésszegő magatartást tanúsított, tekintettel arra, hogy a felek megállapodása szerinti 30 napos fizetési határidőt a felperes nem késte ki. A felperes késedelme azért is kizárt, mert az alperes számlákat nem állított ki a felperes felé, illetőleg azokat nem küldte meg a felperes számára. Hivatkozott arra, az alperesi jogellenes magatartást támasztja alá a Veszprém Megyei Főügyészség Mf.1437/2008/21. számú 2008. július 14-én kelt határozata, amely a felperes feljelentése folytán indult büntetőeljárás során a Veszprémi Városi Ügyészség elsőfokú panaszt elutasító határozatát hatályon kívül helyezte.

Előadása szerint a felperes felajánlotta, hogy négy részletben teljesít az alperes felé és ennek megfelelően az alperes is négy részletben adja ki számára a raktározott árut. Az árukészlet első negyedét azonban hiánytalanul kiadni nem tudta az alperes, ezért a felperes elzárkózott a további háromnegyed rész elszállításától. Mivel az alperes jogellenesen érvényesítette zálogjogon alapuló igényét a felperessel szemben, a felperest összesen 13.119.976,-Ft kár érte. Ezen kárösszegeen belül a visszatartott árukészlet mennyiségi és minőségi pótlásának készkiadása és költsége 2.400.000,-Ft volt, a visszatartott áruval kapcsolatban pedig 2.208.372,-Ft elmaradt haszon állapítható meg a felperesnél. Az alperesi visszatartás során az egyes árucikkek szavatossági ideje lejárt, az így károsodott áru értéke 1.511.604,-Ft. Ugyancsak az alperesi jogellenes magatartás miatt a felperesnél fejlesztések maradtak el és a felperesi cég fejlődése is lassult, az ebből adódó veszteség további 4.000.000,-Ft. A visszatartott áru értékesítésének elmaradása miatt a felperes nem tudott eleget tenni fizetési kötelezettségének olasz szerződéses partnere felé, így nemzetközi partnerét elveszítette, ebből további 3.000.000,-Ft kára adódott. A felperes hivatkozott arra, hogy a 2007. december 5. napján kiállított fuvarlevél szerint az "A" Kft-t bízta meg azzal, hogy az alperesnél még raktáron levő áru elszállításra kerüljön, az áru kiadását azonban az alperes megtagadta.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte vitatva a kereseti kérelem jogalapját és összecszerúságát. Álláspontja szerint az alperes nem okozott kárt a felperesnek és amennyiben megállapítható is lenne, hogy a felperest kár érte, az kizárólag a felperesi felróható magatartás következménye. Másodlagosan a per tárgyalásának felfüggesztését indítványozta arra hivatkozással, hogy a Tolna Megyei Bíróság elrendelte a felperes felszámolását, de az elsőfokú végzés még nem jogerős. Harmadlagosan abban az esetben, ha a kereseti kérelmet bármely részében alaposnak találná a bíróság a felperes követelésébe beszámítani kívánta azt a 763.205,-Ft-os alperesi követelést, melyet a felszámolási eljárásban a felperes fennálló tartozásként elismert, de nem fizetett meg.

Hivatkozott arra, hogy a 2007. augusztus 17-i és szeptember 12-i fuvarmegbízások visszaigazolása szerint a fuvarozással kapcsolatosan készpénzfizetési számlák kerültek kiállításra, így a felperes teljesítése a számla keltének napján esedékes. Előadta, hogy a felperes által átvett 2007. szeptember 14-i felszólítás az alperes felé fennálló felperesi

tartozás összegét 73.212,-Ft elmaradt raktározási díjban és 825.783,-Ft elmaradt fuvardíjban jelölte meg. Ugyanezen felszólításban egyúttal az alperes szeptember 15-ére felmondta az alperessel kötött raktározási szerződést. A felmondás tartalmazta azt, a felperes vagy fizesse ki azonnal a tartozását, vagy nyújtson megfelelő pénzügyi biztosítékot a tartozás fedezetéül, ellenkező esetben az alperes gyakorolni fogja a Ptk. 465. §. (4) bekezdéséből következő jogait. Ugyanakkor az alperes e joggyakorlást csak kilátásba helyezte, de ténylegesen zálogjogával nem élt a felperessel szemben. Vitatta, hogy az alperes bármikor is megtagadta volna az áru kiadását a felperes felé. Álláspontja szerint a felperes áruja felelős őrzésben van az alperesnél, az alperes azt a raktározási szerződésben rögzített időszakban hajlandó kiadni a felperesnek.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 300.000 Ft perköltséget valamint az állam javára 787.200 Ft feljegyzett illetéket.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a 2007. június 29-én határozatlan időre kötött raktározási szerződés alapján az alperes a Házgyári u. 1. szám alatti raktárában egységrakományok tárolására és raklapok kezelésére volt köteles. A szerződés 5. pontja szerint az alperesi szolgáltatás tartalmazta a munkanapokon egyműszakos (7.00-16.00 óra között ) történő kiszolgálást villástargoncával, raktári nyilvántartással. Az alperes vállalta, hogy a megrendeléseket, amelyek e-mail formájában érkeznek 3 órán belül teljesíti. A felperes által munkanapon 16.00 óráig leadott rendelést az alperes tárgynapon köteles volt teljesíteni.

A peres felek között nemzetközi fuvarfeladatok teljesítésére is szerződések jöttek létre 2007. augusztus 27-én, augusztus 30-án, szeptember 10-én és 12-én.

A felperes raktározási szerződés és az egyes fuvarszerződések alapján fennálló fizetési kötelezettségeinek nem tett eleget, erre tekintettel az alperes 2007. szeptember 14-én kelt levelében a raktározási szerződést 2007. szeptember 15-i időponttal felmondta. A felmondás időpontjában a felperes raktározási díj tartozása 73.212,-Ft, fuvardíj-tartozása pedig 825.783,-Ft volt.

A peres felek e-mail váltását követően a felperes 2007. december 14-én az alperes raktárából 8 paletta árut elszállíttatott és tartozásából 208.000,-Ft-ot kifizetett. Az alperes felszámolási eljárás megindítását kérte a felperes ellen a Tolna Megyei Bíróságon, ennek során a felperes 763.207,-Ft töketartozást elismert.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felek között létrejött raktározási szerződés a letéti szerződés jegyeit mutatja. A Ptk. 462. §. (1) bekezdése alapján a letéteményes köteles a letevő által rábízott dolgot megőrizni, a letevő pedig a Ptk. 465. §. (1) bekezdése szerinti díjat fizetni. A Ptk. 465. §. (4) bekezdésében írtaknak megfelelően a letéteményest díjkövetelése és költségei biztosítására zálogjog illeti meg a letevő azon vagyontárgyain, amelyek a letét következtében kerültek birtokába. A fuvarszerződéseket illetően az alperest a Ptk. 488. §. (1) bekezdése alapján illette meg fuvardíj, ugyanakkor a Ptk. 499. §. (2)

bekezdése értelmében zálogjoga áll fenn fuvardíj és költségei erejéig azokon a dolgokon, amelyek a fuvarozással kapcsolatban a birtokába kerültek.

A Ptk. 318. §. (1) bekezdésén és a Ptk. 339. §. (1) bekezdésén alapuló kártérítési igénnyel kapcsolatban a Pp. 164. §. (1) bekezdése szerint a felperesnek kellett volna a perben bizonyítania, hogy az alperes valamely jogellenes tevékenysége, vagy mulasztása miatt őt kár érte. E bizonyítási kötelezettségének az elsőfokú bíróság szerint a felperes nem tett eleget.

A rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú bíróság nem tartotta megállapíthatónak, hogy a felek között nem vitatottan létrejött raktározási szerződés alapján az alperes ténylegesen élt volna az őt megillető zálogjoggal. A felperes által csatolt Főügyészségi határozat az alperes bármely jogellenes magatartásának alátámasztására nem alkalmas, mert annak indokolása szerint a feljelentés kiegészítése tárgyában további adatok beszerzése szükséges. A felperes által ugyancsak hivatkozott 2007. december 5-i fuvarlevélből nem állapítható meg, hogy a "A" Kft. kinek a megbízásából jár el, milyen időpontban jelent meg az alperes telephelyén, kinek az áruját akarta elvinni és az áru kiadását milyen okból tagadták meg. Mivel a felperes a kereseti követelés jogalapját - az alperesi károkozó magatartást - nem bizonyította, szükségtelen a perben szakértő kirendelése. A perköltségről a bíróság a Pp. 78. §. 1) bekezdése alapján határozott.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatását és a keresetnek való helyt adást kérte.

Megismételte azt az álláspontját, hogy a "A" Kft. 2007. december 5-én a felperes megbízásából járt el és erről a felperes az alperest szóban is tájékoztatta. Álláspontja szerint a tényállás tisztázása érdekében szükséges lett volna az elsőfokú eljárásban a "A" Kft. képviselőjének meghallgatása.

Támadta az elsőfokú ítéletet arra hivatkozással is, súlyos eljárási hibát vétett a bíróság, mikor a felperes nem jogvégzett képviselőjét nem tájékoztatta a Pp. 7. §. (2) bekezdésében írtak ellenére arról, hogy pártfogó ügyvédet vehet igénybe. A laikus felperesi képviselő jogi segítség hiányában perbeli jogainak biztosításához a szükséges segítséget nem kapta meg. Annak sem volt tudatában, hogy a bíróság a tárgyaláson ítéletet hoz. Az utolsó tárgyaláson megjelenni nem tudott, így az ott elhangzott alperesi észrevételekre nem tudott reagálni, tanúbizonyítás iránti indítványt előterjeszteni.

Fellebbezésében tanúként kérte meghallgatni "B"-t arra nézve, hogy a 2007. szeptember 14-i áruvisszatartást követően a felperesi cég fejlődése, sikertörténete megszakadt. Előadta, hogy "C" tanúvallomásaival tudná igazolni, hogy a felperes a készlet elszállítására adott megbízást, de az árut az alperes nem adta ki. Indítványozta továbbá "D" tanúkénti meghallgatását, aki a felperes kültagjaként elsőként értesült az alperes részéről arról, hogy az áru kiadására nem fog sor kerülni.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a becsatolt Főügyészégi határozatot tévesen értékelte, mert annak indokolásából kitűnik az alperes le nem járt számlakövetelés biztosítására tartotta vissza a felperes árukészletét. Sérlemelte, hogy a 2007. december 5-i fuvarlevéllel kapcsolatban az elsőfokú bíróság nem hívta fel a felperest további bizonyítási indítványok előterjesztésére. Erre tekintettel a felperesnek lehetősége sem volt korábban arra, hogy a fellebbezéshez csatolt a "A" Kft. részéről sikertelen fuvarozással kapcsolatban megfizetett 18.000,-Ft-ról szóló számlát csatolja. Kifogásolta, hogy a megyei bíróság nem értékelte azt az e-mail váltást, amelyben a felperes 24 raklap áru szállítását rendelte meg az "E" Kft-től és amely szállításra ugyancsak az alperes áruvisszatartása miatt nem került sor. Nem megfelelően értékelte az elsőfokú bíróság az árukészlet kiadásának megtagadását bizonyító azon alperesi e-mailt sem, amelyben az alperes a tartozás egyösszegű kifizetését kérte. Ugyancsak figyelmen kívül hagyta a megyei bíróság az árukészlet kiadására vonatkozó 2007. októberi és novemberi felperesi felszólításokat is. Álláspontja szerint téves az elsőfokú határozat azzal kapcsolatosan is, hogy nem az alperes terhére értékelte az árukészlet értékesíthetetlenné válását tekintettel arra, hogy az alperes egyidejűleg volt zálogjogosult és birtokos.

A másodfokú eljárás során a Pp. 155/A §-ára alapítottnan indítványozta, hogy a bíróság kezdeményezze az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárását és ezzel egyidejűleg a per tárgyalását függeszse fel.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását kérte megismételve azt az álláspontját, hogy az alperes nem okozott kárt a felperesnek. Előadta, hogy a megyei bíróság a bizonyítási teherről a felperest megfelelően kioktatta, a másodfokú eljárásban a Pp. 235. §. (1) bekezdése alapján új bizonyítással a felperes nem élhet. Egyúttal bejelentette, hogy a felperes felszámolását elrendelő végzés időközben jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Alaptalanul hivatkozott a felperes fellebbezésében a Pp. 7. §. (2) bekezdése alapján fennálló eljárási szabálysértése. A Pp. 7. §. (2) bekezdése szerint a Pp. 7. §. (1) bekezdésében foglaltak teljesülése érdekében a bíróság köteles a felet - ha nincs jogi képviselője - perbeli eljárási jogairól és kötelezettségeiről, valamint a pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezésének lehetőségéről a szükséges tájékoztatással ellátni. Az elsőfokú bíróság 5. sorszám alatti végzésével a felperes személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét elutasította, így a felperes a Pp. 84. §. (1) bekezdés d.) pontja alapján pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezése iránt nem támaszthatott igényt. A 2003. évi LXXX. törvény 13-15. §-a, valamint 4-9. §-a alapján nem volt szükséges a felperest arról tájékoztatni, hogy jogi segítségnyújtás keretén belül vehetne igénybe pártfogó ügyvédet tekintettel arra, hogy a jogi segítségnyújtásról szóló törvény a támogatásokat alapvetően természetes személyek számára biztosítja, a felperes a 2003. évi LXXX. törvény 13. §. d.) pontjában meghatározott szervezetnek nem minősül.

A bíróság a 9. sorszám alatti jegyzőkönyvben a Pp. 3. §. (3) bekezdésében írtaknak megfelelően tájékoztatta a felperest arról milyen körülményeket kell bizonyítania annak érdekében, hogy a bíróság a kereseti kérelemnek helyt adjon.

Mindezekre tekintettel nem állapítható meg olyan eljárási szabályszegés az elsőfokú bíróság részéről, amely a Pp. 252. §. (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére adna alapot.

A másodfokú eljárásban a felperes a Pp. 155/A §-ára alapítottan kérte az eljárás felfüggesztését, kérelmében azomban semmilyen konkrétumot nem adott elő, nem jelölte meg mely jogszabályi rendelkezéssel vagy mely jogszabályi rendelkezés értelmezésével kapcsolatban lenne helye előzetes döntéshozatali eljárásnak, ezért a bíróság e kérelmet elutasította. (Pp. 155/A. §. (3) bekezdés).

A Pp. 235. §. (1) bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetőleg új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A felperes fellebbezésében maga sem hivatkozott arra, hogy az általa a másodfokú eljárásban bejelentett tanúk ne lettek volna a felperes számára ismertek. További bizonyítékként egy olyan e-mailt jelölt meg (16/F/3.), amelyet korábban az elsőfokú eljárásban - a fellebbezésben előadottakkal ellentétben - nem csatolt. Mind az e-mail, mind a fellebbezéshez F/2 alatt csatolt számla nyilvánvalóan már az elsőfokú eljárás idején is a felperes rendelkezésére állt. Ezzel kapcsolatban helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes tanúbizonyításra vonatkozó indítványa, illetőleg a felperes által a másodfokú eljárásban előterjesztett újabb okirati bizonyítékok értékelése a Pp. 235. §. (1) bekezdése alapján kizárt.

Mindezek előrebocsátása után az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges tájékoztatást a felperes számára megadta és a bizonyítási eljárást a megfelelő körben lefolytatta. Az előterjesztett bizonyítékok helyes értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes nem bizonyította az alperes jogszerűtlen magatartása miatt érte őt kár. Ugyancsak helytállóan állapította meg, a perben a felperes nem bizonyította, hogy az alperes ténylegesen gyakorolta volna a raktározási szerződés felmondásakor kilátásba helyezett zálogjogát.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az ítéletábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes fellebbezési eljárásban felmerült - ügyvédi munkadíjból álló - másodfokú perköltségének megfizetésére az ítéletábla az alperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján határozta meg, figyelemmel a jogi képviselő által kifejtett tevékenység tartalmára is. A fellebbezés sikertelensége folytán a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket ugyancsak a felperes köteles az állam javára megteríteni.

Győr, 2009. november 23. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.  
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.  
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
Kiadó: